

endnu ikke færdigudarbejdet et lovforslag som led i den nordiske harmonisering.

Lovforslagets § 1 indebærer ændringer med hensyn til følgende vigtigere bestemmelser i patentloven: § 1, den patenterbare opfindelse, § 2, kravet om nyhed og opfindeshøjde, § 3, eneretten, § 7, ophævelse af tillægspatent, § 40, patenttiden, § 45, tvangslicens samt § 52, patentets ugyldighed.

Ved forslaget § 1 foreslås endvidere følgende ændringer og tilføjelser til patentloven: Bestemmelserne om nordisk patent i §§ 28–38 i lovens kapitel III erstattes med de som følge af tilslutningen til Patentsamarbejdsstraktaten nødvendige bestemmelser. Kapitlet får derefter overskriften »International patentansøgning« med §§ 28–38. Bestemmelserne om nordisk patent udgår således af loven, idet der er enighed mellem de nordiske lande om, at denne ordning ikke kan blive aktuel efter vedtagelsen af Den europæiske Patentkonvention.

Der foreslås indføjet nye §§ 72–74 om genoprettelse af rettigheder, der er gået tabt som følge af, at visse ved patentloven fastsatte frister ikke er overholdt. Som kapitel XI med §§ 75–92 indføjes bestemmelser om europæisk patent på grundlag af Den europæiske Patentkonvention og om retsvirkningen her i landet af dette patent og ansøgningen.

Som kapitel XII med §§ 93–98 indføjes bestemmelser om fællesskabspatent, på hvilket i øvrigt bestemmelserne i Fællesskabets Patentkonvention finder direkte anvendelse.

Lovforslagets § 2 indeholder bestemmelser om lovens ikrafttræden, §§ 3–6 er overgangsbestemmelser, § 7 angår afgivelsen af beføjelser til EPM og § 8 lovens forhold til Færøerne og Grønland.

I det følgende gøres nogle almindelige bemærkninger om hovedpunkterne i lovforslaget og deres forhold til bestemmelserne i Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention.

Den patenterbare opfindelse.

Artikel 52 i Den europæiske Patentkonvention indeholder en nærmere afgrænsning af opfindelsesbegrebet, idet der her nævnes en række fænomener, som ikke skal anses for opfindelser, der kan patenteres. Konventionens bestemmelse af opfindelsesbegrebet foreslås optaget i patentlovens § 1.

I henhold til bestemmelsen i patentlovens kapitel XI, pkt. 1, stk. 2, kan patent på opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler først meddeles efter et af handelsministeren fastsat tidspunkt.

Bestemmelsen må ses på baggrund af, at et fler-

tal i de nordiske komiteer i sin tid foreslog, at det dagældende ubetingede forbud mod meddelelse af sådanne patenter skulle ophæves, men at man under hensyn til den modstand, forslaget fremkaldte fra de berørte erhverv, fandt at måtte gå den mellemvej, at det blev overladt til regeringerne at fastsætte tidspunktet for undtagelsesbestemmelsernes bortfald.

Med hensyn til dette tidspunkt fremgik det af bemærkningerne til forslaget til patentlov, at undtagelserne måtte bortfalde, såfremt det inden for Fællesmarkedet udarbejdede konventionsudkast blev vedtaget, og der derved skabtes mulighed for erhvervelse af et europæisk patent på lægemidler og næringsmidler, og for så vidt et af de nordiske lande enten var tilsluttet Fællesmarkedet eller konventionen om en ordning med europæiske patenter. De i bemærkningerne beskrevne omstændigheder, der kunne begrunde undtagelsernes ophævelse, er tilstede med vedtagelsen af Den europæiske Patentkonvention og med den stedfundne udvikling i andre europæiske lande, jfr. bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 29.

Det midlertidige forbud i patentloven mod patent på opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler foreslås derfor ophævet, jfr. lovforslagets § 1, nr. 29, og § 3, nr. 5.

Den europæiske Patentkonvention indeholder ikke forbud mod, at der meddeles patent på lægemidler og næringsmidler. I henhold til konventionens overgangsbestemmelser – artikel 167 – kan de kontraherende stater, hvis nationale lovgivning ikke tillader, at der meddeles sådanne patenter, ved konventionens tiltrædelse tage forbehold om at opretholde forbudet i en overgangsperiode på højst 10 år. Denne periode kan under særlige omstændigheder forlænges med yderligere 5 år. Denne adgang består dog ikke for de lande, herunder Danmark, der også tiltræder Fællesskabets Patentkonvention, når denne er trådt i kraft.

Efter gældende dansk ret kan patent meddeles på kemiske forbindelser som sådanne, når der i kravet angives et eller flere anvendelsesområder for forbindelsen eller produktet. Dette indebærer, at om nogen anden ville søge patent på en anvendelse af det samme kemiske produkt til et andet formål, kan et sådant patent meddeles, når blot denne anden anvendelse er ny og ikke er nærliggende i forhold til den tidligere kendte anvendelse.

Denne såkaldte begrænsede produktbeskyttelse er fastlagt ved bemærkningerne til patentloven af 20. december 1967 og ved gældende praksis i de nordiske lande. I en række af de store industri-